

LA CAMPANA DE GRACIA

ACTUALITATS.

Vamos doneuse las mans y lo passat, passat, á ne 'ls noys que fan raresas, la mama no 'ls estima.

CALCULS.

vuy parlém, estimats lectors de LA CAMPANA, de un assumpto curiós: es á dir: curiós fins á cert punt, entenémnos.

Es lo mateix que si jo estigués malalt, víctima de una enfermetat estranya, desconeguda de la ciencia, y que tot de un pleigat me topés ab algun metje, que 'm digués:—Home, la malaltia de vosté jo la entench: es aixó y aixó altre.

La malaltia no deixaria de serhi; pero la curiositat quedaria satisfeta.

Suposo que tant si son contribuyents com si viuhen del jornal sabrán que la malalta aqui es Espanya. ¿Quina malaltia es la sèva? Fora massa llarch lo dirho, perque tè mes causas que brins de llana 'l clatell de un carlista.

Deixém donchs la malaltia y examiném los graus de forsa que pert la pobre malalta, lo que l'hi costa aixó de no tenir estabilitat y aixó de tenir guerra-civil, aixó de que no 'ns sapiguém entendre, y aixó de no exterminar tot de un cop al corch del carlisme que 'ns devora: parlém de las contribucions que ha pagat en molt poch temps.

Un desocupat ha tingut la paciencia de calcular lo que ha recaudat lo govern durant aquets últims dos mesos, y es lo següent.

	Rals.
Primer trimestre de contribució territorial.	500.000,000
Setanta cinch per cent de 175 milions de pessetas del empréstit extraordinari.	525.000,000
Redenciones de la quinta actual	50.000,000
Per tots los demás rams, tabaco, timbre, aduanas, hipotecas, consums, impostos, giro, minas, paper sellat, rifas, descompte de sous, etc., etc.	425.000,000

Total. 1,500.000,000

¡Un hu, un cinch y vuit ceros!

Aixó á simple vista sembla res; pero ¡aném á apreciar lo que representa.

Dividits per 60 que son los dias dels dos mesos mencionats, nos donan la quantitat diaria de 25 milions de rals. Contant que 'l treball es l' única font de producció y calculant que 'l jornal del espanyol es per terme medi 'l de 10 rals unas provincias ab altres, aquesta quantitat representa 'l jornal diari de 2 milions 500 mil espanyols. ¿Casi bè 'l jornal de tota la gent d' Espanya que treballa!

Perque descontin carlins, soldats, empleats, propietaris, donas, vells, y criaturas y végin que 'n queda.

¡Quanta feyna perduda!

Reduhits á duros los 25 milions de rals diaris, nos dona un diari de 1 millió 250 mil duros.

Aqui trech lo rellotje y posant la quantitat en duros ab pesa, miro á veure cada minut quants ne contaria y trobo que vuitanta ósigan 115,200 per dia, de moio que per contar en duros rodons la quantitat diaria que en aquets dos mesos últims hem donat al govern, se necessitarien mes de déu homes que no dormissen ni menjessen, ni 's distrauessen un sol instant.

¿Qué 'ls semblan déu fonts rajant duros continuament dos mesos seguits?

Fém cálculs de un' altra naturalesa que 'ns dongan una idea aproximada de la inmensitat de la quantitat recaudada pèl govern, durant aquets dos mesos.

Colocats los diners en talegas de á 1000 duros nos donarian 75 mil talegas, que suposant que ocupa cada una un péu cúbich, omplirian juntas un local de 42 peus de llarch, altres tants d' ample y altres tants d' alt. ¿Qué tal?

Cada duro de plata pesa una onsa: calculant lo que pot dur un matxo de pés ó sigan déu arrobas, trobariam que per dur la quantitat recaudada en los dos mesos serian menester 23 mil vuitcents y pico de matxos.

¡Ja veuhen si estém ben guarnits los espanyols! En dos mesos nos alleujera 'l govern de una carga, que per durla foran menester 24 mil matxos! ¡Y encare hi haurá qui diga que 'l ser espanyol es pesat!

Posats de ranglera los 75 milions de duros y calculant que n' hi entran 30 per metro, que no hi arriban de bon tros, tindém que ocuparian una extensió de 2 mil 500 kilòmetros, y sabent que Madrit dista de Barcelona per la via férrea 707 kilòmetros, tindém, que podria formarse tres vegadas y mitja una línea de duros que 's toquessin desde aquí á Madrit.

Però encare que 'u intentessim no podriam fer aquesta triple línea, per quan per mes que no hi hagués carlins, Madrit, lo mateix que are, xuclaria y se 'ls quedaria tots.

Fets aquets cálculs que 's refereixen tant sols á lo que 'l poble 's tréu de la butxaca en dos mesos, cálculis lo que 's pert de brassos que no treballan, de carrils que no circulan, de propietats que no produeixen, d' incendis, robos y demás: miris lo que recaudan los carlins, y admirémnos de que Espanya encare siga viva.

Un' altre nació ja s' hauria empassat déu mil vegadas.

Aquí no tenim tanta fortuna. y dihém que fora una fortuna 'l que 'ns empassessim, per quan, fet y fet, es millor la mort que una llarga agonía, sense mes esperansa que la deshonra.

¡Y pensar qu' Espanya no ha esplotat encare la 20.ª part de las riquezas naturals! ¡Y pensar que fém una creixença tant desastrosa! Trayém sanch en abundancia, perdem las forsas.....y ni la tisis nos vol.

BATALLARAS

Suposo que ja sabrán las grans noticias del Nort.

Suposo que no ignoran que la Cort del Terso ja sembla un galliner, que allá ningú s' enten: que tot son intrigas entre apostólichs y guerreros: que 'ls pobles demanan la pau, y que 'ls carlins en armas, sense paga y sense menjar, ja comensan á veure 'ls seus projectes de color de fam.

Hi ha hagut grans disensions: Dinou gefes han sigut fusellats: en Dorregaray s' ha hagut d' internar á Fransa, la major part dels viscahins están próxims á demauar l' indult, y 'l Terso desfentse dels guerreros y apoyantse en los apostólichs, sembla que comensa á coneixe que ja las armas no poden salvar la sèva causa, sino las oracions.

Per alló de que la sèva qüestio ja es un *lio*, en lloch de 'n Dorregaray s' ha posat *E-lio* al costat.

De la mateixa manera va prepararse la pau en l' any 39: las mateixas disensions, ab un carácter molt semblant la van dur.

Fém de manera, si 'l cas arriba, que 'l fi de tot no siga com llavors una transacció de la qual es filla la guerra actual, sino una sumissió completa que desd' are y per sempre asseguri á la pobra Espanya la desitjada pau.

Bélgica s' ha tret de casa al Cura de Santa Cruz.

Hi ha mónstruos de la naturalesa que cap nació civilisada 'ls consent.

Contra aquets s' haurian de coaligar tots los governs, y fer per manera que no trobessin al

mon altre refugi que 'l cor del Africa, entremitj dels salvatjes, de viure ab los quals tant sols, son dignes.

Ja que no podém fer consideracions políticas per por del govern. creyém no pecar traduhint lo següent párrafo de la «Prempsa,» periódich ministerial:

«¿Per qué renovantneta la intransigencia, hem de perseguir las opiniones liberals, sigan ó no menos avansadas, ab lo mateix empenyo que si combatissem las absolutistas? ¿Quina ajuda hém de trobar d' aquest modo en l' esperit liberal del pais, reduhit á ser l' expressió de un sol partit? ¿Com volém que las poblacions liberals, divididas en opiniones secundarias, se defensin contra las invasions carlistas? ¿Se créu per ventura que las guerras civiles se fan sols ab las bayonetas, y que per res déu tenirse en compte l' apoyo general de l' opinió? ¿Qué hauria sigut del trono de Isabel II, si en l' altra guerra civil no haguessen existit poblacions com Gandesa y Zaragoza?»

Lo dissapte pasat varem assistir á la funció que doná la societat Pitarra en lo teatro Romea, ahont s' hi posá en escena lo drama *La Mendiga*, que per sas escenas interesants y per lo bon desempenyo que va tenir, va alcansar un éxit brillant.

Després del drama, va tenir lloch l' inauguració de la série de balls que la societat se proposa donar cada dissapte. Lo programa del ball va repartirse imprés en lo revers d' uns elegant cromos que per lo artístichs y delicats que eran, van moreixe l' acceptació de la escullida concurrencia.

Avuy té lloch lo segon ball, y 's repartiran també programas al cromo.

En nostra llibrería s' admetan suscripciones pera dita societat.

Un periódich ha contat que la guerra costa actualment la quantitat de 4 mil milions de rals anuals.

Calculant que son 100 mil los carlins aixecats en armas, que no hi arriban de bon tros, resulta que cada carlí 'ns costa anualment la quantitat de 40 mil rals.

May hauria dit que 'l carlí fos una bestia tant cara.

La *Política*, periódich de Madrit, defensa la monarquia y combat á la República.

En Mantilla propietari y director de la *Política*, embaixador espanyol en los Estats Uuits defensa la república davant de 'n Grant.

Los suscriptors, pagan al periódich; lo país paga al Sr. Mantilla: y la confraria d' aquells qu' encenen un ciri á sant Miquel y un al Diable conta ab un nou feligrés.

La principal llástima es que aqui á Espanya no hi haja vergonya.

Diu que 'ls carlins tractan d' establir també cédulas de vecindat.

Un ordre del cabecilla Solá fá saber que 'l ciudadá espanyol que será trobat sensa la cédula carlista será fusellat en l' acte.

Y encara dirán que 'ls carlins roban al país: si dintre de poch no guanyarán siquiera prou pèls tiros destinats á fusellar al próxim!

Lo brigadier Reina ha derrotat al cabecilla Madrazo, causantli 27 morts y 67 presoners.

Hi ha reinas mol amables.

En Lozano després d' haver recorregut varias provincias, trencant carrils, robant y saquejant á tort y á dret, ha trobat á l' últim qui l' hi ha espolsat las orelles en las inmediacions de Fortuna.

Fortuna te de Dios hijo.

Al Nort las tropas han recuperat La Guardia.

Possesionats los carlins de magníficas posicions, al veure avansar á nostras tropas han abandonat la plassa cuyta-corrent, enarbolant bandera de parlament.

Ab tot se semblan los carlistas als fochs *Salmos*: ab la *fatuïtat* y ab fugir davant dels bultos.

* *

Finalment, y acabém ab aquest los fets d'armas de la senmana, 4 ó 5 mil carlins tractavan de recuperar Amposta, ocupada per un grapat de valents.

En aquell punt cobraven los impostos dels barcos que passaban per l'Ebro fense dos ó tres cents duros diaris: l' atach les costá tres ó quatre centas baixas.

Los defensors, voluntaris y carrabiners se bateren com á lleons una llarga tirada d'horas: ab un canó responian á quatre pessas dels carlins: per cada fusell dels nostres, n' hi havian cinquanta dels seus.

Intentaren l' asalt varias vegadas y no pogueren torse la punta de las bayonetas dels nostres braus: quan lo brigadier Salamanca arribá per ajudarlos, ja no tenian mes que tres cartutxos per plassa.

¡Gloria als valents!

Vaja: que ab unas cuantas senmanas aprofitadas com aquesta, la carlinada faria aviat los ultims badalls.

A Azpeitia ha volat una fábrica d'explosivos, carlista, causantlos 18 morts y 40 ferits: una fábrica de pólvora, produentlos encara mes baixas.

Las fábricas de pólvora y de cartutxos son lógicas.

Los carlins com á corbs de guerra son enemichs d'ellas: intraris dels adelantos ser enemigas dels carlins, ellas donchs fan bé en morir.

A

SAVALLS.

Oda.

Si fosseu tu, Helicon!
de ideas insaladas
y'l magatzem d'ideas,
vivaya un m' obriau,
Gloria!avor tant gran com me fariau!
ajudeu-me'l actor de'l quento
trompeu-me á empunyar la robellada
no ab a, pero ab tiento,
l'hi do gracia inmoderada
aguem ab la trompa una trompada.

Ja p
clamer l'espay retronan
per trs de tas proesas mil y pico;
per las trompas sonan,
per u'l batall repico,
¿ú, marqués de péga, ilustre Quico.
de qué son las glorias vanas
pa'l Cid campeador y'l Gran Gabatxo,
si ell de tarambanas,
n'ls dos plezats ¡macatxo!
valen un sol pèl de'l teu mustatxo?
¡Layers! nom que l' historia
observarà á despit de la modestia
er corona't de.... gloria....
Creume! no sigas bestia,
atmet l'honor que t' cap, per la molestia.
Pe'l Rey, la llar, l'esposa
deixa en la vida errant á que 's concreta,
y encar hi ha qui suposa
¡suposició indiscreta!
que mou son ardiment la vil pesseta?

(Fora d' alguns mils duros
que te posats á guany fora d' Espanya
per deslliurars d' apuros,
sabent que sols ne guanya
ja algun qu' altre estofat, ja una castanya.)
Allá de l'aspra serra
guardat detras la roca, vers l' Augusta
apellidantne gnerra,
probat queda que es justa,
la fama d' hidalguia á que s' ajusta.

Ataca, bat, asalta,
récula; nou combat, nova embestida,
son ardiment l' exalta
y arenga y corra y crida
y empeny aquella gent tant aguerrida.
«Prudencia, tolerancia,
ajuda á 'l qu' es de pau y á 'l propietari:
guardau vostra arrogancia
pe'l surge temerari,
pau á la gent de bé, guerra al contrari.
¡Alerta! y á la carga!
avuy los detractors de nostra idea

la pagarán amarga,
que en mitj le la pelea
no 'n quedarà un de viu de sa ralea »
Diu ell: y ab vista fera
com brau que de 'l valor passa la ratlla,
de intépida manera,
seguit de sa quitxalla,
als murs de Puigcerdá.... gira l' espatlla.

Aquí, humilment deposedo
la trompa que per tu sols fou tocada,
y en un racó la poso
de ton alé impregnada.
No la toqui ningú.... ¡está envenenada!

BREU.

REPICHS

Dimenche passat mentres un catedratic del Institut *premia* aygua beneita en l' Iglesia, de San Jaume un granuja l' hi *premia*...l' relotje.
Lo *pendre*....aygua beneita es una acció molt cristiana, y accions d' aquestas troban sempre piadosos imitadors.

Y ademés, los perfums del incens, lo resplandor dels ciris y sobre tot la vista dels confessoris ahont s' hi perdonan los pecats mes grosos.... ¿no 'ls sembla que tot convida á donar místich garrot als relotjes dels cristians, que no son mes que vanas pompas d' aquest mon?

Molt s' ha parlat aquets dias de una enérgica nota dirigida per nostre embaixador al govern francès.

Es nua detallada exposició de fets, dels quals se deduheix clarament la protecció que temps ha dispensan als carlins las autoritats francesas de la frontera.

Ja era hora, certament, de que Fransa conegués, que en qüestió de *notas*, quan convé 'ls artistes espanyols saben donar també lo *do de pit!*

Lo telégrafo ne ha anunciat que D.ª Blanca está gravement malalta.

Quan los periódichs asseguravan que anava entremitj de déu mil homes, ja temia jo molt que 'n sortis sancera.

¡Y entre-mitj de déu mil carlins, partidaris del amor-libre!

Vaja, entretant
Cantéu, cantéu ninetas....etc.

A TOT CARLÍ.

Sonet.

No he duptat jo may que 'l carlí es home qu' invoca 'l nom de Deu cent cops al dia,
que diu fins quant beu ví, «Jesús María»
y en fi qu' es carlí honrat; (fem punt y coma)

Qu' es cert, d' alló mes cert aquest axioma
provas si convingués mil ne daria,
(deixant apart si roba ó si incendia)
qu' aixó ja sap tothom que ho fá per broma.

Puig á pesar de ser sa vida austera,
de sos vells sufriments pel Camp de Marte,
cassat lo veig arreu com una fiera.

Rahó tens donchs carlí en fastidiarte,
si es cert com diu tothom, que ta carrera,
es corre, invocá á Deu y.... ¡condemnatel!
A. F. O.

Los capellans continúan anant vestits de personas.

Se coneix que son mes cómodos los pantalons que las faldillas.

Al últim la república haurá lograt una cosa:
suprimir los anti-estétichs barrets de teula.

¡Viva 'l progrès!

Lo fill de 'n Napoleon en lo colegi d' artilleria de Woolwich, ocupa 'l número 12, ape-

sar de lo qual encare té la poca vergonya de voler ser emperador.

Examínemho y veurém que si 'l número 1 pot ser capitá general, lo número 2 será tinent general, lo 3 mariscal de camp, lo 4 brigadier, lo 5 coronel, lo 6 comandant, lo 7 capitá, lo 8 tinent, lo 9 subteniente, lo 10 sargento, lo 11 cabo, y 'l 12 qu' es lo príncep res mes que soldat ras.

Y si 's descuida, y pert un puesto, ja no l' hi queda altre esperansa que la de ser ranxero.

Entre 'ls contrassentits que 's troban fixant-se una mica en las cosas del mon, se veurá que n' existeixen algunas, que quan mes calentasson, mes frescas.

Imaginéus un pá al sortir del forn: crema, y es pá fresch.

Pero lo que hi ha al mon mes fresch y calent á la vegada, es á bon segur una bona tunyina acabada de dar als carlinots.

FABULETA.

Un sagristá mes lladre que una rata de la caixa robava molta plata, y aquí, aixó no parava, car lector, que 'l restant feya 'u corre lo rector.

No siguéu ni *wimplets* ni *tarambanas*: fugiu com de la peste de solanas.

L. T. C.

Un carlista fugitiu per haver sigut dispersada la seva partida, arriba á un poble tot destarotat, ab los ulls com taronjas: movent lo cap de un cantó al altra, y sense saberse que fer.

En aquell instant, passa 'l rector y l' hi pregunta:

—¿Que tenu germá?

—Molts cuchs—respon lo carlí.

Un curios observador ha descubert que aquí á Barcelona no passa 'l temps.

La proba que dona es la de que 's pot anar desde 'l cap-de-munt del carré del Carme fins á Plá de Palacio en menos de un minut.

¿No ho volen creure?

Donchs próbintho y veurán que al sortir, per exemple, tocan las dotze en lo rellotje de ca 'n Erasme: arribéu á la plassa de Sant Jaume y tocan las dotze á la Catedral: comenséu á entrar á l' Argenteria y tocan ácala Ciutat y finalment fins que sou á Plá de Palacio, no tocan á Santa María.

Y encare dirán que l' anar los rellotjes malament no es bó pèl públich!

En una caixa d' aquellas d' aprop de la sagristia escrit ab unas grans lletres, vaig llegirhi l' altre dia:
—Es para el ALUMBRAMIENTO de la Concepcion santísima

L. T. C.

L' imperi de Turquía ha recnegut al govern espanyol.

Tothom sab que la guerra fa ja massa temps qu' está parada, y sab també tothom que «á toro parat, MITJA LLUNA.»

Los carlins han instituhit á Vergara una academia de «Ciencias eclesiásticas.»

Una de aquestas ciencias sacerdotals deurá ser la d' afeytarse 'ls capellans, y com á cosecuencia la d' afeitar al próxim.

Lo bisbe Caixal es lo director de l' Academia: ab aixó no 'n dich res de lo instruits que 'n surtirán de l' art de arrancar *caicals* dels contribuyents.

CANTARELLAS.

Perque m' inflí 'm dius *bon mosso*, y sent jo *amo* no m' agrada,

perque no 'u soch de café, ni de fonda, ni d' esquadra.

Ets tan fina, tant saladada y tanta qua tens tu, que no mes te faltan ganyas per ser tot un tros de llus.

Quan t' enfadas me sols dir que jo t' atipo jay ximpletal no cal que 'u digas aixó bé prou que la gent s'ho pensa.

GESTUS.

QUENTOS

Un xicotet feya posturas á un lloro.
—No 'l toquis l' hi digué 'l seu pare.
—Ay, ay ¿per qué?
—Perque no 't coneix.
—Donchs, díguili que 'm dich Lluís.

Un autor bunyol escribia una novela detestable.

Sense gens de gracia, anava amontonant incidents vulgars, sobre incidents vulgars, la obra era llarguida, pesada, donava mareig y feya dormir.

—Com hi ha mon, no sè pas com acabarà deya un que fins llavors havia tingut la paciència de llegirla.

—¿Com voléu que acabi? l' hi respongué un company: acabarà sense cap suscriptor.

EPICRAMAS

Fa corre 'l senyó Baldiri qu' es home de moltes lletres, y no diu pas cap mentida pues qu' es amo de una imprenta.

—Jo soch un espiritista
—¿Vostè?

—De veras ho dich, que no sab que 'l meu ofici es ferne esperit de vi?

T. DE S.

—No puch doná un pas, Rabassa
—Y donchs que tèt?

—Desganatl y no 's pensí que aixó 'm passa cada dia havent dinat.

A. F. O.

SOLUCIÓ

que correspon á lo insertat en l' últim número

1.ª FUGA DE VOCALS.

Sempre 'm juras que si 't deixo de pena mors l' andamà: Posémh á mans de qui vulgas ¿Quan t' hi jugas que l' 'u fas?

2.ª FUGA DE CONSONANTS.

La mala llaga sana: la mala fama mata.

3.ª ANAGRAMA.—Paco.—Capó.—Copa.—Poca.

4.ª SALT DEL CABALL.

Si ha de dirse lo que's sent, la guerra d' are, voldria que per la caballeria fos terminada al moment, y que hassanya tras hassanya exterminés cabecillas, corrent totas las casillas del gran tablero d' Espanya.

5.ª XARADA 1.ª.—Mi-nis-te-ri.

6.ª XARADA 2.ª.—O-ca.

7.ª ENDAVINALLA.—Mapa.

8.ª GEROGLIFICH.—Sant Francesch vellas.

No mes ha endavinat totas las solucions lo ciudatá Aquell; totas menos la 7.ª un Pelacanyas; idem menos la 2.ª M. Morfeo; idem menos las 2.ª y 8.ª Jepet; idem menos las 2.ª y 4.ª Aragonés Catalá y Cusi de l' Angelona; las 1.ª, 3.ª, 5.ª, 6.ª y 7.ª los ciudatans Fill del Bisbe, March Bell, Barret vell y Dos escabellats; las 1.ª, 3.ª, 6.ª, 7.ª y 8.ª los ciudatans Pau dels Timbals, Escolá de Igualada, Dos baliga-

balagatarrasenchs y Pere Botero; las 1.ª 2.ª, 3.ª 4.ª y 8.ª un llargarut; las 1.ª, 3.ª, 6.ª y 7.ª Fulano de Tal, Carlos seté y Ciri trenca; las 1.ª, 6.ª 7.ª y 8.ª Peet Pe-cador, Portamatxos y Un pintayre, las 1.ª, 3.ª, 5.ª y 6.ª Un cómic d' Horta; las 1.ª, 3.ª, 7.ª y 8.ª Acull y Nani; las 1.ª, 3.ª, 5.ª y 7.ª Perico Matalassé; las 1.ª, 3.ª y 7.ª Tenorio del carrer de 'n Giriti; las 1.ª, 3.ª y 8.ª Xeta peul y Un sargeu pelit; las 3, 5, 6 y 7 Quimet del bolado; las 5, 6 y 7 F. C. y G.; las 6 y 7 Un barbé; las 7 y 8 Manolin; las 3 y 5 Tres carcundas de col y flo; ia 1 no més Arturo del Mas y no mes que la 4 F. R. y Li.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

de la Campana.

Han reués xaradas ó endavinallas dignes d' insertarse, 'ls ciudatans Escolá de Igualada, March Bell, Ciri trenca y Còmic d' Horta.

N' han remesas que pera insertarse haurian d' esse arregladas los ciudatans Dos banga-batagas tarasenchs, Pere Botero y Licenciat del '99.

Las demes que s' han remés y 'ls noms dels autors de las quals no quedau mencionats, se poden insertarse per fluxus, facis d' endevinar, mai combinats, mai versificaus ó per altres defectes per l' estil.

Ciudatá Trompet de Reus. Aprofitarem alguna pregunta; l' epigrama no passa.—Promés d' Amalca: la cantarella y las preguntas bé; lo quanto molt vell y conegut. Carlos seté. Combinat com endavinalla pot anar lo seu geroglifich: com a geroglifich no te gracia: respecte lo que us diu, no l'hi tornem resposta perque no tenim temps per perdre.—Gestus. ¿Esta content are?—Laus tot Cristí. Eavili forsa que voste hi enten.—I. Trep. Gracias y no s' olvidi de nosaltres.—A. S. Aprofitarem la combinació del salt de caball: la lletra te ue desatxarse.—Ciudatans Licenciat del '69, reit poeta, Un que fa comedias, Portamatxos, Tenorio del carrer de 'n Giriti, F. C. y G., Un pintayre, Cusi de l' Angelona, Un Kuakero, Un llengut, March Bell; Ciri trenca y Dos banga-bataga tarasenchs Una carcassa ben reparada no es tant amarga: pregunta y un' altra semana min de fer de manera que alguna cosa s' quedi en lo garbell.—Erich Xarau. De lo que us envia no podem aprofitara; mes, que 'l prime epigrama.—J. G. Es libre d' enviar lo que l'hi convinga: aquí ho admitem tot y moltas gracias.—Barret vell. Aprofitarem los epigramas: lo mateix anagrama va anar al Enigma.—Dos escabellats. Si volen que 'ls admitem, s'ago tenen de mirar de versificar millor.—Fu ano de tal. Molt rebell. Ja veu que aquesta espresió no la gastem gaire.—Tenorio de Terrat. No pot aprofitarse mes de lo que va.—Manolin. No mes pot aprofitarse l' últim epigrama: voste té sortira y lacinat: no l' hi falta mes que xispa.—Un barbe. Arreglarem lo geroglifich que us envia: lo demés no va.—Perico Matalassé. Es bé versifica lo que us remet pero té una forma poch nova y es ja extemporaneo.—Un llargarut. Aprofitarem alguns síms.—Pau dels Timbals. Donant una nova forma a la cantarella, podra anar.—M. Cadenet. Voste s' ha licat entre ceita y ceita aqueja xarada y no pot anar perque sos versos no tenen consonancia ni assonancia: la poesia adoleix del mateix defecte y a mes de falta de sortira y xispa.—Escola d' Igualada. Lo quanto que us envia es molt sabut.—Còmic d' Horta. Ja ho haurá vist.—Pere Botero. Algunas preguntas bé, lo demes no fia.

PREGUNTAS.

1.ª ¿Qu' es lo que's pot veure una vegada en un minut, dos en un moment y cap en un any?

PAPANATÁS.

2.ª ¿Quin es l' ofici que porta 'l seu aborrimént a las lletres, que fins arriba á assessinarne una del alfabeto?

P. K.

(Las respuestas en lo próximo número.)

SALT DEL CABALL.

que	pie	com	jo	tot	fer	Fran	rá
ta	m'er	ò	se	la	que	hom	lo
tat	sen	ei	véu	Per l	no's	se	sa:
ri;	piu	la	ci	des	ja	salt	que
na	pan	tro	's	can	molt	près	ca
no	fer	na	d'Es	ba	del	sa	Mes
ya	gu	gu	ai	lo	trar	ball,	de
ri.	xó	en	al	nin	tot	ball,	d'en

J. B. C.

(La solució en el próximo número.)

FUGA DE VOCALS.

V..g tr.b rn. .n c.r.l.n.t
q.. 'm v. d.r q.. s. p.d..
.b l.s d.n.t.s d.str.ss.r..
l. c.l mn. d. 'n C.r.l.t.

UN CÒMIC D' HORTA.

FUGA DE CONSONANTS.

.i.i.i.i. .e .ua.e i.
.ua.a.a.a.a i.. a.
y e.u.a.e. a io. .e..o.,
.e .u.a. .a. .i.. .o.a..

P. K.

(Las solucions en lo próximo número.)

ANAGRAMA.

De quatre lletres formada quatre solucions puch dar: Sens la prima tal com sona no hi hauria cap mortal, y la prima per segona sol distingirse y en gran.

Be de llaurè ab una tersa lo seu nom pots coronar, y serviren com de quarta contra 'ls internacionals que de la santa familia reneguin al teu davant.

DOS ESCABELLATS.

(La solució en lo próximo número.)

XARADA

I.
menja,
La prima 's ma
quan fá un seg
tota persona
diu: «Dues tres.»
Fa dos primera
lo dos tras prima
que lo qui estima
á la tot es.

VELL.

AV...art=quinta.

II.
Tres dos-cinch prima dos-cinch-qu
segona quinta lo hu dos-tres-quart,
lo hu-dos tres-quatre hu-dos tercera,
y tres dos-terza prima total.

LLIS.

CANYEL

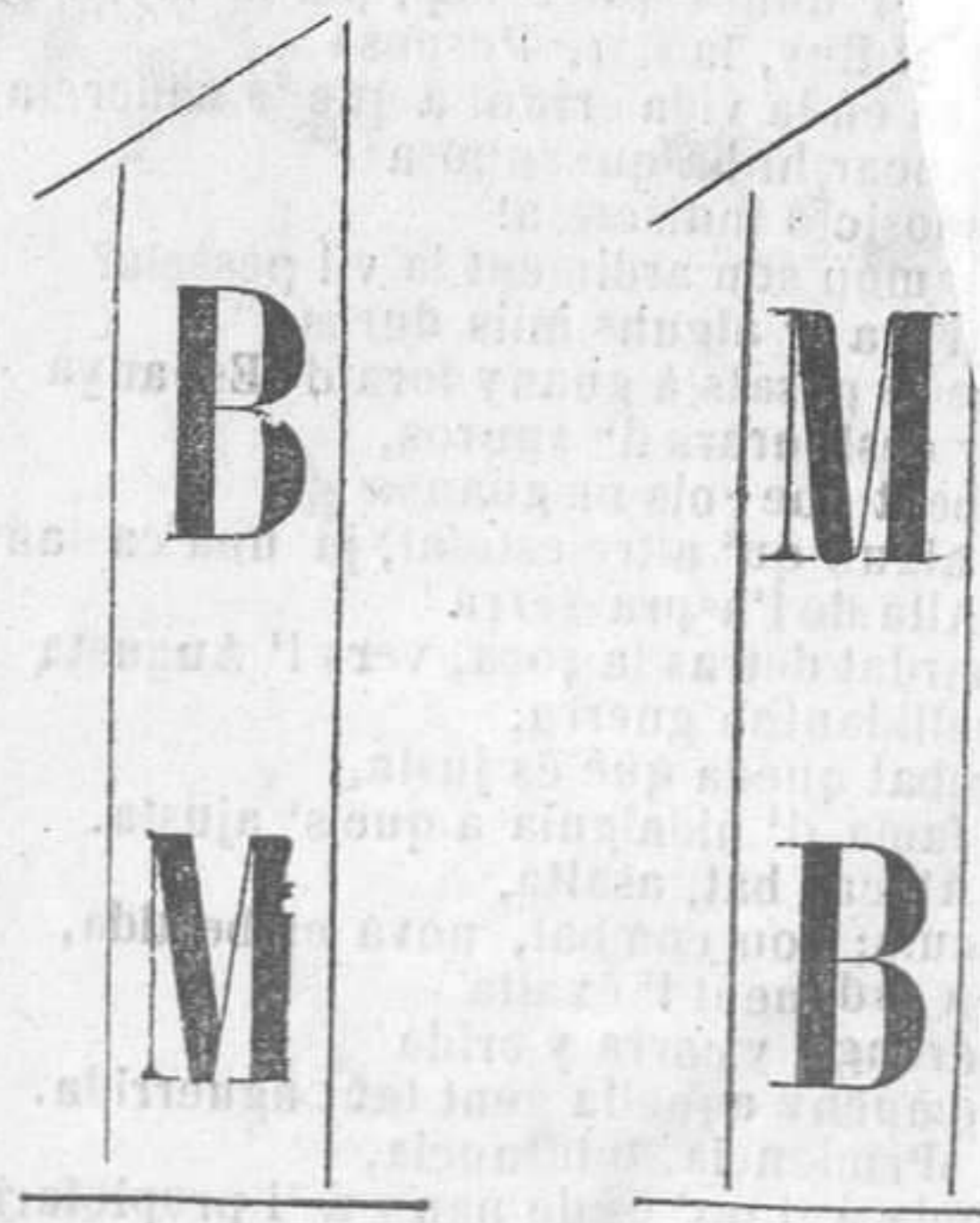
ENDAVINALLA.

Tinch molts gernans y germana
dins de una cova habitem,
vivim en pau y armonia
y sens disputar may gens.
Si un dia sortim de casa
ja estarhi no podem mes...
¿Encare no m' endavinas?
lector. y potser tu 'm tens?

PAU PALLÉ

(Las solucions en lo próximo número.)

GEROGLIFICH.

IMP. V. Y F. GASPAR, ATAULFO, 14.

1. Lopez editor.—Rambla del Mitj 20.